

Rozvíjanie vlastností podobných tým Kristovým

PREZIDENT DIETER F. UCHTDORF

Druhý radca v Prvom predsedníctve:

Počas mojej profesionálnej kariéry leteckého pilota navštívili niekedy moju kabínu niektorí pasažieri. Kládli mi otázky ohľadom mnohých vypínačov, nástrojov, systémov a postupov, a tiež ako toto celé technické vybavenie pomôže k tomu, aby také veľikánske a krásne lietadlo mohlo vzlietnuť.

Vysvetlil som im, že si to vyžaduje aerodynamický tvar, mnoho pomocných systémov a programov a silné motory, ktoré dobre splnia svoju úlohu, ktorou je priniesť pohodlie a bezpečnosť tým, ktorí sa zúčastňujú letu.

Zjednodušiac toto vysvetlenie tým, že sa zameriam na základné veci, dodal som, že všetko čo v skutočnosti potrebujete je silný predný tlak, mocný zdvih smerom nahor a správna poloha lietadla, a zákony prírody ponесú dopravné lietadlo a jeho pasažierov bezpečne naprieč kontinentmi a oceánmi, vysoko ponad vysoké vrchy a nebezpečné búrky do svojho cieľa.

Zamýšľajúc sa nad týmito skúsenosťami s návštevami som často premýšľal nad tým, že byť členom Cirkvi Ježiša Krista Svätých

neskorších dní nás vyzýva k tomu, aby sme si kládli podobné otázky. Aké sú základné, elementárne zásady nášho členstva v kráľovstve Božom na zemi? Po všetkom tom, čo bolo povedané a vykonané, čo nás nakoniec naozaj prenesie v časoch najväčšej potreby do nášho vyúžitého večného cieľa?

Nemeniace sa jadro evanjelia

Cirkev, s celou svojou organizačnou štruktúrou a programami, poskytuje mnohé dôležité aktivity pre svojich členov, zamerané na pomoc rodinám a jednotlivcom slúžiť Bohu a jeden druhému. Niekedy sa však môže zdať, že tieto programy a aktivity sú bližšie k jadrú nášho srdca a duše než kľúčové nauky a zásady evanjelia. Procedúry, programy, postupy a vzory organizácie sú nápomocné pre náš duchovný pokrok tu na zemi, ale nezabudnime na to, že sa môžu zmeniť.

Na rozdiel od nich sa jadro evanjelia — nauka a zásady — nikdy nezmenia. Žitie podľa základných zásad evanjelia prinesie moc, silu a duchovnú sebestačnosť do života všetkých Svätých neskorších dní.

Viera je takouto zásadou moci. Potrebujeme tento zdroj sily v našich životoch. Boh pracuje s mocou, ale takáto moc je zvyčajne použitá ako odpoveď na našu vieru. „Viera bez skutkov je neužitočná“ (Jakuba 2:20). Boh pracuje podľa viery Svojich detí.

Prorok Joseph Smith vysvetlil: „Učím ich správne zásady, a oni riadia samy seba.“¹ Mne sa toto učenie zdá obdivuhodne priamočiare. Keď sa snažíme pochopiť, osvojiť a žiť podľa správnych zásad evanjelia, staneme sa viacej duchovne sebestačnými. Zásada duchovnej sebestačnosti vyrastá zo základnej zásady Cirkvi: Boh nám dal slobodnú vôľu. Verím, že sloboda konania je jedným z najúžasnejších darov Božích pre Jeho deti, hneď po živote samotnom.

Keď študujem a premýšľam o slobode konania a jej večných následkoch, uvedomujem si, že sme skutočne duchovné deti Božie, a preto by sme mali podľa toho konať. Toto pochopenie mi tiež pripomína, že ako členovia Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní sme súčasťou veľkej celosvetovej rodiny Svätých.

Organizačná štruktúra Cirkvi nám povoľuje veľkú flexibilitu vzhľadom na veľkosť, vzor rastu a potreby našej kongregácie. Existuje základný program jednotky s veľmi jednoduchou organizačnou štruktúrou a menším počtom zhromaždení. Máme tiež veľké zbory s väčšími organizačnými zdrojmi na to, aby sme si navzájom slúžili. Všetky sú zriadené v rámci inšpirovaných programov Cirkvi, ktoré pomáhajú členom, aby prišli ku Kristovi a boli v ňom zdokonaľovaní (pozri Moroni 10:32).

Ale tieto rozličné možnosti sú rovnaké vo svojej božskej hodnote, pretože náuka znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista je rovnaká v každej jednotke. Ako vysvätený svedok Pána Ježiša Krista svedčím, že On žije, že evanjelium je pravdivé a že ponúka odpovede na všetky osobné a spoločné výzvy, ktoré majú deti Božie v dnešnej dobe na tejto zemi.

Sila verných

V roku 2005 som so svojou manželkou navštívil členov Cirkvi v mnohých krajinách v Európe. V niektorých častiach Európy je Cirkev prítomná po mnohé roky, dokonca od roku 1837. V Európe existuje veľké dedičstvo verných členov. Momentálne máme na tomto kontinente viac ako 400 tisíc členov. Keď sa pozrieme na všetky

generácie, ktoré emigrovali z Európy do Ameriky počas 19. a 20. storočia, toto celkové číslo by sa mohlo poľahky niekoľkokrát vynásobiť.

Prečo v ranných dňoch Cirkvi toľko verných členov opustilo svoje krajiny? Môžeme vymenovať mnohé dôvody: útek pred prenasledovaním, pomoc pri budovaní Cirkvi v Amerike, zlepšenie svojich ekonomických pomerov, byť bližšie ku chrámu, a mnohé iné.

Európa stále pociťuje následky tohto hromadného odchodu. Ale sila, ktorá pochádza od niekoľkých verných generácií členov Cirkvi je dnes očividná. Vidíme viacej mladých mužov a žien, a starších misionárskych dvojíc, ktorí slúžia na misii pre Pána, vidíme viacej svadiet v chráme; a medzi členmi cirkvi vidíme viacej istoty a odvahy deliť sa o znovuzriadené evanjelium. Medzi ľuďmi v Európe a v mnohých častiach sveta existuje duchovné vákuum pravých učení Krista. Toto vákuum musí, môže a bude naplnené posolstvom znovuzriadeného evanjelia, keď naši úžasní členovia budú žiť podľa evanjelia a budú ho hlásať s veľkou odvahou a vierou.

Aj keď Cirkev v Európe expanduje, sú tam krajiny, kde Cirkev funguje menej ako 15 rokov. Počas našej návštevy v roku 2005 som sa rozprával s prezidentom misie slúžiacim v Rusku — jeho rodnej krajine, ktorý bol členom iba sedem rokov. Povedal mi: „V ten istý mesiac, keď som sa dal pokrstiť, som bol povolaný za prezidenta pobočky.“ Cítil sa niekedy ochromený? Samozrejme! Snažil sa zapojiť celú škálu Cirkevných programov? Našťastie nie! Ako dokázal rásť tak silno v takej malej kongregácii a v takom krátkom čase? Vysvetlil: „Celou svojou dušou som vedel, že Cirkev je pravdivá. Náuka evanjelia naplnila moju myseľ a srdce. Keď sme vstúpili do Cirkvi, cítili sme sa súčasťou rodiny. Cítili sme teplo, dôveru a lásku. Bolo nás iba málo, ale snažili sme sa nasledovať Spasiteľa.“

Členovia sa podporovali navzájom, robili to najlepšie čo vedeli a vedeli, že Cirkev je pravdivá. Nebola to organizácia, ktorá ho priťahovala, ale svetlo evanjelia, a toto svetlo posilnilo týchto dobrých členov.

V mnohých krajinách je Cirkev stále v začiatkoch a jej organizačné pomery nie sú ani zďaleka dokonalé. Avšak, členovia môžu mať dokonalé svedectvo o pravde vo

svojich srdciach. Keď členovia zostanú vo svojich krajinách a budujú Cirkev, napriek ekonomickým výzvam a ťažkostiam, budúce generácie budú vďačné za týchto odvážnych pionierov súčasnosti. Oni zotrývajú vďaka láskavému pozvaniu Prvého predsedníctva vydaného v roku 1999.

„V dnešnej dobe sa Pánovi zdalo správne poskytnúť požehnanie evanjelia, vrátane väčšieho počtu chrámov, v mnohých častiach sveta. Preto chceme zopakovať dlhoročnú radu členom Cirkvi, aby namiesto emigrácie do Spojených štátov radšej zostali vo svojich rodných krajinách. ...

Keď členovia na celom svete zostanú vo svojej vlasti, pracujúc na tom, aby vybudovali Cirkev vo svojej rodnej krajine, prídu k nim osobne a k Cirkvi všeobecne veľké požehnanie.“²

Chcem pridať slovo varovania tým z nás, ktorí žijú vo veľkých zboroch a koloch. Musíme byť opatrní, aby sa jadro nášho svedectva nenachádzalo v sociálnych dimenziách cirkevnej komunity alebo v úžasných aktivitách, programoch a organizáciách našich zborov a kolov. Všetky tieto veci sú dôležité a cenné — ale nie sú dostačujúce. Dokonca ani priateľstvo nestačí.

Bezpečnosť v poslušnosti

Uznávame, že žijeme v časoch nepokojov, pohrôm a vojny. My a mnohí iní silno cítime veľkú potrebu po ochrane a útočisku pred búrkou a hnevom, keď bude nezriedený vyliaty na celú zem (pozri NaZ 115:6). Ako nájdeme toto miesto bezpečia? Prezident Gordon B. Hinckley (1910–2008) učil: „Naše bezpečie leží v cnosti našich životov. Naša sila leží v našej spravodlivosti.“³

Spomeňte si so mnou ako Ježiš Kristus radil Svojim apoštolom, jasne a priamo, na začiatku Svojej pozemskej služby: „Podťe za mnou a urobím vás rybármi ľudí“ (Matúš 4:19). Toto bol tiež začiatok služby dvanástich apoštolov, a ja predpokladám, že sa cítili neschopne. Chcem navrhnúť, že tu nás samotný Pán učí o základnej náuke a životných prioritách. Ako jednotlivci najprv musíme „ísť za Ním“, a keď toto urobíme, Spasiteľ nás požehná nad rámec našej vlastnej schopnosti stať sa tým, čím chce, aby sme boli.

Nasledovať Krista znamená stať sa Mu podobným. Znamená to učiť sa z Jeho charakteru. Ako duchovné deti nášho Nebeského Otca máme potenciál začleniť vlastnosti podobné tým Kristovým do svojho života a charakteru. Spasiteľ nás pozýva, aby sme sa naučili Jeho evanjelium tým, že žijeme podľa Jeho učení. Nasledovať Ho znamená, že aplikujeme správne zásady, a potom budeme svedkami požehnaní, ktoré ich nasledujú. Tento proces je veľmi zložitý a zároveň veľmi jednoduchý. Starí i súčasní proroci to opisujú dvoma slovami: „Dodržiavajte prikázania“ — nič viac, a nič menej.

Budovanie vlastností podobných tým Kristovým v našich životoch nie je jednoduchou úlohou, hlavne keď sa posunieme ďalej od všeobecnosti a abstrakcií a začneme sa zaoberať skutočným životom. Skúška nastáva, keď dávame do praxe to, čo hlásame. Skutočná skúška nastáva, keď sa vlastnosti podobné tým Kristovým musia stať viditeľnými v našom živote — ako manžela či manželky, otca či matky, ako syna či dcéry, v našich priateľstvách či v zamestnaní, v našej firme alebo na našej dovolenke. Môžeme rozoznať svoj rast, tak ako to môžu urobiť tí okolo nás, keď postupne zväčšujeme svoju schopnosť konať vo všetkej svätosti pred [Ním] (pozri NaZ 43:9).

Písma opisujú množstvo vlastností podobných tým Kristovým, ktoré potrebujeme rozvinúť počas nášho života. Tieto zahŕňajú znalosť, pokoru, pravú lásku a lásku, poslušnosť a usilovnosť, vieru a nádej (NaZ 4:5–6). Tieto osobné kvality charakteru stoja nezávisle od organizačného postavenia v našej Cirkevnej jednotke, našich ekonomických pomerov, našej rodinnej situácie, kultúry, rasy alebo jazyka. Vlastnosti podobné tým Kristovým sú darmi od Boha. Nemôžu byť vybudované bez Jeho pomoci.

Dôverujme Jeho moci

Jeden druh pomoci, ktorý všetci potrebujeme je nám daný skrze uzmiernenie Ježiša Krista. Mať vieru v Ježiša Krista a v Jeho uzmiernenie znamená úplne sa spoliehať na Neho — dôverovať v Jeho nekonečnú moc, inteligenciu a lásku. Vlastnosti podobné tým Kristovým prichádzajú do našich životov, keď spravodlivo používame svoju slobodnú vôľu. Viera

v Ježiša Krista vedie k činom. Keď máme vieru v Ježiša Krista, dôverujeme Pánovi natoľko, že sme ochotní nasledovať Jeho prikázania — aj napriek tomu, že nie celkom rozumieme aký majú dôvod. Keď sa snažíme stať viac podobnými Kristovi, musíme pravidelne prehodnocovať svoje životy a spoliehať sa, skrže cestu skutočného pokánia, na zásluhu Ježiša Krista a požehnaní Jeho uzmierenia.

Budovanie vlastností podobných tým Kristovým môže byť bolestivým procesom. Musíme byť pripravení prijať vedenie a usmernenie od Pána a Jeho služobníkov. Napríklad, vďaka pravidelným cirkevným celosvetovým konferenciám, s hudbou a hovoreným slovom, cítíme a získame duchovnú moc, vedenie a požehnanie z výsosti (pozri NaZ 43:16). Je to čas, keď hlas osobnej inšpirácie a zjavenia prinesie pokoj do našej duše a naučí nás ako sa stať viacej podobnými Kristovi. Tento hlas bude taký sladký ako hlas drahého priateľa, a on naplní našu dušu, keď budú naše srdcia dostatočne skrúsené.

Keď sa staneme viacej podobnými Spasiteľovi, budeme rásť vo svojej schopnosti rozhojňovať sa v nádeji mocou Ducha Svätého (pozri Rímskym 15:13). Zanecháme veci sveta a budeme hľadať lepšie veci (pozri NaZ 25:10).

Toto ma privádza naspäť k môjmu aerodynamickému podobenstvu. Hovoril som o zameraní sa na základné veci. Vlastnosti podobné tým Kristovým sú tými základmi. Sú elementárnymi zásadami, ktoré vytvoria vietor pod našimi krídlami. Keď si vo svojich životoch vybudujeme vlastnosti podobné tým Kristovým, krok

za krokom, tak nás podržia hore ako na krídlach orla (pozri NaZ 124:18). Naša viera v Ježiša Krista poskytne mocný a silný predný tlak; naša neotrasiteľná a aktívna nádej poskytne mocný zdvih smerom nahor. Viera i nádej nás ponese ponad oceány pokušení, ponad pohoria ťažkostí a privedú nás bezpečne späť do nášho večného domova a cieľa.

POZNÁMKY

1. Citované Johnom Taylorom v „The Organization of the Church“, *Millennial Star*, 15. novembra 1851, 339.
2. List Prvého predsedníctva, 1. decembra 1999.
3. „Till We Meet Again“, *Liabona*, január 2002, 105.

NÁPADY PRE DOMÁCIH UČITEĽOV

Potom ako sa s modlitbou pripravíte, podelte sa o toto posolstvo takým spôsobom, aby ste povzbudili tých, ktorých učíte, aby sa zapojili. Nasleduje niekoľko príkladov:

1. Zdvihnite jeden papier a nechajte ho nech padne na dlážku. Potom z neho poskladajte lietadlo a hodte ho jemne tak, aby letelo. Porovnajzte zmenu s hárkom papiera s tým, keď si vybudujeme vlastnosti podobné tým Kristovým, ktoré „vytvoria vietor pod našimi krídlami“ pre našu cestu späť do nebeského domova.
2. Ukážte obrázky prvých členov Cirkvi vo vašej rodine, ktorí vstúpili do Cirkvi alebo o nich porozprávajte. Oni boli pioniermi, či už prešli cez pláne alebo iba pripravili cestu tým, že vstúpili do Cirkvi a žili verne podľa náuk Ježiša Krista. Prediskutujte ako nás môže táto istá viera motivovať k tomu, aby sme Ho dnes nasledovali.